

Bruxelles, 19 iulie 2023
(OR. en)

Dosar interinstituțional:
2021/0145(NLE)

8280/3/23
REV 3 ADD 1

LIMITE

ACP 25
COAFR 133
COLAC 36
COASI 76
WTO 49
RELEX 452

NOTĂ PUNCT „I/A”

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. Csie:	9752/21 + ADD 1-2
Subiect:	Decizia Consiliului privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea provizorie a Acordului de parteneriat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și membrii Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific (OSACP), pe de altă parte – Declarații

**DECLARAȚII DE CONSEMNAȚIE ÎN PROCESUL-VERBAL AL COREPERULUI ȘI ÎN
CEL AL CONSILIULUI**

Declarația Comisiei

1. Comisia ia act de intenția Consiliului de a adopta o decizie de modificare a propunerii Comisiei privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și membrii Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific (OSACP), pe de altă parte [COM (2021)312 final], pentru a schimba natura acordului de parteneriat, transformându-l dintr-un acord relevant numai pentru UE într-un acord mixt.

2. Comisia recunoaște necesitatea politică ca acordul de parteneriat să fie semnat cât mai curând posibil.
3. Cu toate acestea, Comisia își menține evaluarea juridică cu privire la natura de acord relevant numai pentru UE, împotriva căreia nu au fost invocate argumente juridice.
4. Prin urmare, Comisia nu acceptă excluderea dispozițiilor acordului enumerate la noul articol 4 de la aplicarea provizorie pe motivul că acestea nu intră în sfera de competență a Uniunii. În mod fundamental, Comisia consideră că Consiliul nu are competența de a modifica pe fond textul unui acord, astfel cum este anexat la o propunere de adoptare a unei decizii de semnare a acordului. Negociatorul are competența exclusivă de a negocia textul acordului și de a propune Consiliului semnarea acestuia.
5. Comisia își rezervă dreptul de a recurge, dacă este cazul, la toate mijloacele juridice de care dispune pentru a asigura respectarea dispozițiilor prevăzute de tratate.

Declarația Ungariei

privind Acordul de parteneriat dintre Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și membrii Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific, pe de altă parte

Adoptarea Programului de acțiune al Conferinței Internaționale pentru Populație și Dezvoltare (CIPD) și a Platformei de acțiune de la Beijing în cadrul celei de a patra Conferințe mondiale privind femeile a întrunit un consens remarcabil. Prin acestea, exercitarea drepturilor omului a fost plasată în centrul dezvoltării și s-au realizat progrese importante în domeniul sănătății, al egalității între femei și bărbați și al educației de la adoptarea lor. Aceste domenii se află în centrul Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă care încorporează ca principii fondatoare respectarea universală a drepturilor omului și a demnității umane, statul de drept, justiția, egalitatea și nediscriminarea.

Ungaria rămâne fidelă angajamentelor sale privind drepturile omului, inclusiv privind apărarea și promovarea drepturilor femeilor și a egalității între bărbați și femei, în conformitate cu Legea fundamentală a Ungariei și cu dreptul primar, principiile și valorile Uniunii Europene, precum și cu angajamentele și principiile care decurg din dreptul internațional. În plus, egalitatea între femei și bărbați este consacrată ca valoare fundamentală în tratatele Uniunii Europene, în special la articolul 2 din TUE și la articolul 8 din TFUE. În conformitate cu cele sus-menționate și cu legislația sa națională, Ungaria interpretează conceptul de „gen” ca referindu-se la „sex” și conceptul de „egalitate de gen” ca referindu-se la „egalitate între femei și bărbați”.

Ungaria și-a asumat angajamentul ferm față de punerea în aplicare a Programului de acțiune al CIPD și a Platformei de acțiune de la Beijing, precum și a Agendei 2030 și a obiectivelor sale de dezvoltare durabilă, care servesc, de asemenea, ca principale puncte de referință pentru sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente. Ungaria remarcă faptul că pentru termenul de „sănătate sexuală și reproductivă și drepturile aferente (SRHR)”, precum și pentru chestiuni conexe precum „informații și educație cuprinzătoare în materie de sănătate sexuală și reproductivă” nu există o definiție juridică consensuală la nivel internațional și nici în cadrul Uniunii Europene. În plus, subiectul se referă la definițiile juridice care intră în sfera de competență exclusivă a statelor membre. Prin urmare, aceste chestiuni sunt interpretate și promovate de către Ungaria în contextul Agendei 2030, al Programului de acțiune al CIPD, al Declarației și Platformei de acțiune de la Beijing, precum și în conformitate cu legislația sa națională. Ungaria constată, în acest sens, că orientările tehnice internaționale ale UNESCO privind educația sexuală, astfel cum sunt menționate în acord, nu au fost adoptate sau aprobate de UE sau de toate statele sale membre și, prin urmare, nu pot fi considerate ca făcând parte din acquis-ul UE în niciun fel. Ungaria este de acord cu semnarea și aplicarea provizorie a acordului, înțelegându-se că simpla trimitere, în acord, la respectivele orientări tehnice internaționale ale UNESCO nu modifică situația juridică în această privință, nu creează un precedent în ceea ce privește trimeri viitoare în alte acorduri internaționale sau documente ale UE și nu face în niciun fel orientările tehnice obligatorii pentru părți. În plus, inclusiv într-un context general, Ungaria consideră că nu ar putea rezulta niciun precedent juridic din adoptarea acestui document în ceea ce privește interpretarea SRHR.

Ținând seama de faptul că fluxurile migratorii ilegale sunt strâns legate de diferite forme de criminalitate organizată, care reprezintă o amenințare pentru toate țările și necesită o abordare cuprinzătoare în tratarea fluxurilor migratorii, Ungaria susține că trimiterile din acord la gestionarea migrației trebuie înțelese ca vizând să limiteze fluxurile de migrație mixtă în contextul articolului 79 alineatul (1) din TFUE, și anume numai cu respectarea deplină a obiectivului, consacrat de acesta, privind prevenirea imigrației ilegale și privind măsuri consolidate de combatere a acesteia, precum și cu respectarea dreptului statelor membre, astfel cum este prevăzut la articolul 79 alineatul (5) din TFUE, conform căruia dreptul statelor membre de a stabili volumele de admisie a resortisanților țărilor terțe nu trebuie afectat. Acest lucru nu aduce atingere politicii generale a Ungariei care vizează stoparea migrației ilegale în loc să gestioneze fenomenul.

În ceea ce privește trimiterile din acord la o migrație legală, desfășurată în condiții de siguranță și de ordine și la Pactul mondial pentru asigurarea unei migrații legale, desfășurate în condiții de siguranță și de ordine (GCM), Ungaria constată că GCM nu a fost adoptat sau aprobat de UE sau de toate statele sale membre și, prin urmare, nu poate fi considerat ca făcând parte din acquis-ul UE în niciun fel. Ungaria este de acord cu semnarea și aplicarea provizorie a acordului, înțelegându-se că trimiterile din acord sus-menționate nu modifică situația juridică în această privință, nu creează un precedent în ceea ce privește trimiteri viitoare în alte acorduri internaționale sau documente ale UE și nu fac în niciun fel GCM obligatoriu pentru părți.

Declarația Irlandei

Irlanda reamintește că, în cazul în care părțile decid, în cadrul prezentului acord, să încheie acorduri specifice în spațiul de libertate, securitate și justiție care ar urma să fie încheiate de UE în temeiul părții a treia titlul V din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile unor astfel de acorduri specifice viitoare nu ar fi obligatorii pentru Irlanda, cu excepția cazului în care UE, simultan cu Irlanda în ceea ce privește relațiile sale bilaterale anterioare, notifică Organizației Statelor din Africa, Zona Caraibilor și Pacific că Irlanda își asumă obligații în temeiul unor astfel de acorduri specifice viitoare ca parte a UE, în conformitate cu Protocolul nr. 21 privind poziția Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

De asemenea, orice măsuri interne ulterioare ale UE care ar urma să fie adoptate în temeiul titlului menționat anterior pentru a pune în aplicare prezentul acord nu ar fi obligatorii pentru Irlanda decât dacă aceasta ar notifica faptul că dorește să participe la măsurile respective sau le acceptă în conformitate cu Protocolul nr. 21.